

så, at Venstres ordfører er enig i det – at valgobservationerne er utrolig vigtige, og at det er vigtigt, at vi som parlamentarikere deltager i dem. Men man kan sige, at det behøvede man selvfølgelig ikke OSCE for. Man kunne bare tage udgangspunkt i nationale forsamlinger, EU-for-samlingen, Europarådet, og hvad ved jeg, og så i øvrigt indkalde andre lande. Men det er sådan set ligegyldigt, for man kunne for min skyld også bare opretholde det hele på grund af valgobservationerne.

Kl. 14.00

Afgørende og sluttelig vil jeg sige: Jeg synes, at det, der er vigtigt, er, at vi får diskuteret, om vi kan gøre noget mere målrettet for, at der ikke er så meget overlap, som jeg trods alt synes der må være. Det er ikke, fordi jeg har ondt af ministeren, heller ikke af en minister, der skal deltage i mange internationale møder, men jeg ville tro, at der kunne være en interesse for, at vi skar det lidt mere til. Jeg ville meget appellere til, at vi kunne få en dialog om det.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførrækken med fru Anne Grete Holmsgaard.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt starte med at sige, at hvis man går et par tiår tilbage og starter i 1980'erne, så var OSCE en temmelig kendt organisation, som spillede en ret stor og faktisk meget vigtig rolle i at række hen over Jerntæppet, der delte Europa. OSCE spillede faktisk en meget væsentlig rolle, og der blev også skrevet meget om OSCE i pressen.

Hvis man så ser på, hvor kendt OSCE er i dag uden for den kreds, der står og debatterer OSCE her og i lignende forsamlinger, må man nok sige, at OSCE ikke er nogen voldsomt kendt organisation. Det er efter min mening ikke ensbetydende med, at den har mistet sin betydning, men den har fået en anden betydning. Der er jo også sket det, at hvor EU i 1980'erne var en meget anderledes organisation end i dag, så har EU udviklet sig og er blevet stærkere og større og fylder mere i landskabet. Der er ikke noget skel ned gennem Øst- og Vesteuropa længere, så mange ting har ændret sig.

Det har selvfølgelig nogle konsekvenser, og en konsekvens kunne være at sige: Jamen vi har slet ikke brug for OSCE mere. Det tror jeg ikke er rigtigt. Hvis man ser på de centrale dele af OSCE's arbejde, altså valgobservationerne som

det ene, så er det faktisk meget vigtigt, at dette valgobservationsarbejde fortsætter, og at det også bliver udvidet. Det andet er så støtten til nye parlamenter, demokratier, til at uddanne dommere, til at uddanne politibetjente osv. Det er også et vældig vigtigt arbejde. Det er egentlig de to ting, jeg i hvert tilfælde betragter som kerne i OSCE's arbejde.

Redegørelsen er jo, som de fleste redegørelser er, næsten en årsberetning, hvor man skriver pænt om den organisation, man er involveret i, og hvor man ikke går voldsomt meget ind i de mest kontroversielle ting, i hvert tilfælde ikke dem, der vedrører en selv. Man går selvfølgelig ind i de kontroverser, der har været med Rusland osv., og det er bestemt også vigtigt, at man går ind i dem.

Men jeg synes faktisk, at det, den radikale ordfører fru Lone Dybkjær foreslår, er en meget god idé, nemlig at vi måske overvejede at have debatten – det behøver ikke nødvendigvis være sådan, at redegørelsen skal komme i oktober – på et tidspunkt forud for de arbejdsprogrammer, der rent faktisk bliver fastlagt i OSCE. Det kunne måske også være med til at målrette vores blik mod, hvad vi egentlig mener OSCE skal fokusere på. Det er jo ikke sådan, at det så bliver sådan, fordi vi mener det. Men det kunne dog være en måde at gøre det mere aktivt på, at vi forholder os mere direkte til: Hvad er det, som vi – Danmark eller flertallet i det danske parlament – synes, at man skal spore OSCE ind på at fastholde, og hvad er det, man skal skrælle af? For det kan godt være, at der er noget, der skal skrælles af eller tyndes ud, fordi det faktisk bestrides bedre af nogle af de andre internationale fora, vi er en del af.

Men jeg vil i hvert tilfælde sige, at jeg synes, at de to væsentlige ting er det arbejde, missionerne gør med at understøtte hele demokratiseringsprocessen, og valgobservationerne, hvilket jo i bund og grund handler om det samme. Jeg er ikke voldsomt godt inde i OSCE's parlamentariske forsamling, jeg har aldrig deltaget i nogen af møderne, men det kunne være, at man måske der kunne lade sig inspirere af noget af det, vi har gjort i EU-kredsen, nemlig at vi har været ude at besøge hinanden og diskuteret meget, meget praktisk og konkret: Hvad er det for nogle problemer, man kan løbe ind i i et parlamentarisk system, hvor man ligesom synes, at man har meget lidt indflydelse i forhold til en regering? DeT er nogle af de ting, der er fælles på tværs af lande.